

העורך הראשי: אורי אבנרי, ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: מיכאל אלמו (זמני)

עורך משנה, תבנית: קריאל דוש

עורך משנה, חדשות: משה בראפרים

הצלם הראשי: דוד רובינגר (זמני)

הכתב הראשי: יהודה נבאי

השבועון המצויץ לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל") ת.ד. 136, טל. (זמני) 66785

עורכי מדורים: משתתפים קבועים: טורי חוץ: מונטי ניקובס, נביראל דנון, שמואל מירון

דפוס ישראל בע"מ ת"א

21.6 '22

ממשלת ישראל הכירה בכשלון זה על ידי טיפוח תעמולה ליצירת עליה באמצעים מלאכותיים מארצות המזרח... זוהי הודאה שקי בוך הגלויות נכשל באירופה...

בארצות מעבר לים בולט הכשלון עוד יותר. יהודי אמריקה, לא-ציונים וצירי נים, הכחישו ברובם המכריע את ההלכה שארצות-הברית הן גלות, ושהם שואפים להגר ממנה לישראל, שום דבר לא הניק ל- תנועה הציונית יותר מאשר הנסיון הקצר לגייס יהודים צעירים מאמריקה להתישבות בישראל. דוד בן-גוריון עצמו הבין זאת, הפסיק תעמולה זו כדי לא להפריע לגיוס דולארים אמריקאים... יהודים רבים מוכנים לתרום בנידבות לב לבנין ישראל, אולם רק כבית לאחריהם...

כשלון אחר של ההלכה הציונית הוא הפי רכת הסברה שישראל תחטל, או תקטין, את האנטישמיות... ישראל יצרה כמה גורמים חדשים, הנוטים בגלוי להגביר את האנטי-שמיות בעולם. גברה השנאה בין יהודים ל- ערבים, שלא הכירו שום אנטישמיות עד שק- מה התנועה הציונית.

כמעט ארבעים מליון אנשים שונאים כי- יום את היהודים בגלל העוול שנגרם למעט מליון פליטים ערבים שגורשו מבתיהם... בפעם הראשונה ב-2500 שנה חלק של היהדות, המחזיר לדבר בשם הכלל, למעשה של עוול סוציאלי, וכמעט כל העם היהודי הסכים לכך, אף לפחות, נמנע ממחזה כנגד זה...

כתרופה רעיונית לכל בעיות היהדות, ישראל היא אכזבה מוחלטת!

אנטי-ציוני אחר, מנהיג הבונד ד"ר עמ' נואל שרר, הוסיף לתענות אלה את הנוסחה המסכמת: "לפני הקמתה של מדינת-ישראל, טענו הציונים שהמדינה תשרת את כל העם היהודי, כיום, אחרי הקמת המדינה, הם אי- גם רואים בכל העם היהודי אלא גורם משרת המדינה. כך קם רעיון טוטליטרי חדש בחיים היהודיים, טוטליטריות ציונית ממלכתית הגורמת את מאיימת לגרום ל- שינוי עמוק ומסוכן בחייהם ואיבט מעמדם ה- מוסרי של היהודים בכל רחבי העולם!" לפני חמש שנים היה נדמה שההיכרות ה- היסטורית של הציונות הגיע לקצו בשדות הקרב של מלחמת העצמאות. כיום נראה שהיתה זאת אשליה. הויכוח נשאר - רק ההגדרות השתנו.

ההגדרות השתנו. כיום מוכנים גם אדם יהודי אלו, אלא ציוני עשו לא רק הפלמ"ח וינא אלו, אלא גם ציוני כללי בלוי בודני כישראל רוקח (העולם הזה 1913). אני חושב שככתבה זו היא נולת הכותרת שלכם, במה האחרון.

היונתן זיפסטיין, ירושלים

הציונות של רוקח

סוף סוף מוכנים גם אדם יהודי אלו, אלא ציוני עשו לא רק הפלמ"ח וינא אלו, אלא גם ציוני כללי בלוי בודני כישראל רוקח (העולם הזה 1913). אני חושב שככתבה זו היא נולת הכותרת שלכם, במה האחרון.

המפלגה ה-21 משה סנה הקים את מפלגתו (העולם הזה 1913). הוא יכול להקים עוד 20 מפלגות, אבל לכנסת לא ניתן לו להכנס. המדינה הנותנת לו את הסיוע אינה מוצאת את בעיניו, אך המדינה הקומוניסטית אשר אינה נותנת לו דבר, נראית לו. הוא יכול לנסוע אליה.

יוסף בן-צבי, תל-אביב

רשימתכם מוכיחה שאתם יכולים להיות אוניקסיים גם מול נל החסמה המתנהל שלכם מפלגת השמאל, אך מזור כי ברפורטניה שלכם על ספר הפלמ"ח (העולם הזה 1909), כשהוכרחה

את מוסר הפלמ"ח באשרות יעקב, לא כתבתם מי הציג את בן-גוריון בסני הפלמ"חאים היה זה ראש המפקדה הארצית של ההגנה, משה סנה. מיד אחרי הנאום המרדני של בן, דיבר סנה שהתקף (את בן, נ"ל), וביטא את אשר חשבו בלבם כל הנוכחים.

מקיאתרי הישראלי

מאמרם, המחיר: מות" (העולם הזה 1912) עורך כי מחשבות נוגות, אנתנו, כדונמת אר- צות-הברית, זכינו למקיאאתרי משלנו, היועץ ה- משפטי חיים כהן... אם בן-גוריון רוצה לא לפגד אחרי שכנינו נניב וישקלנו, אל יתבייש ויקח את כתר הרדונים. אך בן-גוריון חייב לדעת כי העם יתנגד לכך במלוא כוחו.

אכן, חוק פאשיסטי, פרסום סומבי הוא חשוב מאד, כיוון שהוא מסביר להרבה אנשים את ככנות משטר הרדונות וחשורה. אך נראה לי שבקביעת עובדות כלכד לא יצאנו ידי חובה. יש להילחם נגד אישור החוק על ידי גיוס דעת ה- קהל... כל מתנגדי החוק צריכים להתלכד!

יואב מערבי, רמת-גן

כתבתכם על החוק הביאה אותי לירי התפר- צות טבעית של כעס. תנוכתי הראשונה הייתה: "רק מרד יכול לעזור!" אך גם זה אידיוטי, בלי ספק.

הדרך לעקור חוקים מעין אלה היא על ידי עתונות כשליכם. חבל שאין אשורות של ארנון פסיציה ומחאה המונית של העוץ, כי הקומר ניסטים עלולים לנצל זאת, אף אם לא יעשו זאת, הרי תכנה הממשלה את העמשה בענין קומוניס- מי, זהו אמצעי מל גנוה, ומכר אל לב רוב התושבים... חוקו ואמצו במלאתכם הקשה וה- מפוכנת!

סטודנט, הפקולטה למשפטים, ירושלים

יש לכם דם ולא מיץ ענבניות... בחוק זה טמנה סכנה איומה למדינה ותקומתה. אני מציע שתארגנו כמה משפטים ציבוריים על נושא זה!

עוין בן-יעקב, תל-אביב

מתנגד אני בכל לי להצעת החוק ההחדשה, אך אראה לשאלו: האם זוהי הדרך לשכנע? אם לא מצאתם דרך קצת יותר הגיונית ומתאימה למציאות?

נח שטרנפלד, רמת-גן

את המציאות קבע החוק, לא המאמר.

המרחב מבוזבז

בושה וכלימה! הרפורטניה שלכם על ביקורו של דאלס במרכז (העולם הזה 1911) והתנונים המספריים שבה, מהווים הישג עתונאי עצום. חיי ביים אחם הסבר אלמתי קוראים על אי הרוקים שברשימתכם. נראה כי כמה מחברי המערכת הסי- תהדרו ראשם מן ההצלחה המהירה, עד כי הללו מזלזלים בקוראים ועושים מלאכתם רמיה!

גדעון תדמור, תל-אביב

אלה הגדול והרחום כעט על הסדר, שלח

לו ג'ין שלבלב את יוצרותיו, כמה מן המס- פרים בטבלה התמיון לדמיון המזרחי, לא למפת המרחב.

אהבה הפוכה

הן חן על הרפורטניה, "אהבה כשחור לכן" (העולם הזה 1912). אולם האינכם סבורים כי אילו היתם מביאים לקראת את הצד ההפוך, הייתם מילים מרוע שמחה, הצעירה והחיונית, בת לעדה המינימלית, מסרבת להנשא ליוסקת הגיינטי מתל- אביב, שאף הוא צבר טיפוסים, וזה על אף הפצי רותו המרובות? מרוע תתנו מקום להרשעה שרק האשכנזים הם שאינם רוצים באנשי המזרח? יש גם צד להיטיב.

אברהם דור, רמת-יעקב

כצבר ישראלי ממוצא תימני נמנעתי מדבריו של ד"ר ז. ל. לוי (העולם הזה 1913). האם אני, כתימני, מחונן תרבותי מעולה פולני או אירופי אחרי? נושה זו הנה מוטעות מיסודה, ובדרך זו לא נובל להגד את העולים החדשים מעדות המזרח, אלא להיות ה"גיינטיים" של ד"ר לוי.

חיים יעקובי, תל-אביב

חושבני כי יש לחלוק על דעתו של ד"ר לוי כי יש הבדל ברמה התרבותית בין תימני לבין בו אירופה.

נכון אמנם כי דרך השכלתו של התימני שונה מזו של האירופאי, אך אין לקבוע כי התימני נעדר השכלה רבים בני תימן תרבותם עולה על זו של יהודי אירופאי, שפחה העברית נאה יותר כסגנונה העטוף כמעט תניכי רבין. אשר לאור- תם, "תרבות וחינוך מתקדמים" שהם מנת חלקם (של בני אירופה) הרי לעתים תרבותו הפרימיטי- בית של בן תימן עולה עליהם עשרת מונים. יתכן כי מוסב היה להודיר את רמת עולה אירופה לזו של התימני, ולא להיפך.

המושע גרוס, תל-אביב

המין האמריקאי כשקניתי את עותככם (העולם הזה 1911) אוכי- זבתי מרה. במקום תמונתו של פוסטר דאלס על השער הכאתם את תמונת של ריטה הייזרית. במקום כתבה על עתיד המזרח התיכון, כתבתם על נסיכת הוליבורד.

שלמה כהן, חיפה

אם הקורא כהן יעיין שנית באותו גליון, ימנע בו' כתבה על עתיד המרחב, משתרעת

לראות...

יהודית אורנשטיין

רקנתי

הנני קוראת את העולם הזה בקביעות, היות והוא מוסר לי אינפורמציה מקיפה על המתרחש ברוב שטחי היבש.

הוא מלמדי מבלי לשעמם, ועושה אותי שותפתו לפחשכה, דיון וביקורת, בלי לכפות עלי דעה משלו. הנני שוללת בו את צורות הביקורת על אישים או תופעות ציבוריות, אשר מלאי-האחריות כשרות-הקרב וההנהגה על אינ ביסוסם ציון הדרך בכיוון הקונסי- טרוקטיבי, אלא ציון השלילה בלבד.

מחייבת אני את כיוון המחשבה לנושא הצבורי ולבעיות התלשים שבחברה, אף בכוח עליונות המנוון יש, יוב. רב. רואה את כו, בכלל, גורם חינוכי להמונים ולנוער.

הנני מרכינה ראש בעני הכרי המעי רכה, אשר רכשו את השכלתם למקצועם מלאי-האחריות כשרות-הקרב וההנהגה על ארצם, אלה אשר תעודות הברנות שלהם נתחמו באורם דמם הצעיר.

יתכן כי עקב התנאים האלה חסרה השכלתם את התרבותיות המתוללת ואת העידון הנאה. ויתכן כי רכשו תמורת אלה תכונות נפש ורוח הראויות סי כמה לשמש דוגמה לכולנו.

על שלושת העמודים הראשונים, שני האמי- ריקאים הגדולים זכו להערכה מתאימה, איש אישה במקומות.

שירור או מכוניות?

מרוע הוספס שירור קול ישראלי לפני הצהרים (העולם הזה 1912) אם רוצים לקצץ בהוצאות אפשר לקצץ בהרכה שטחים, מחות מכוניות לזכ- סוס לפקידים ממשלתיים, ולא קיצוצים בתרבות וחינוך!

פנתס שחרץ, טבריה

סוסים מוזנחים

אין זה נכון שהסוס העברי אינו טוב (העולם הזה 1911). המיפול בו מונחה, טוב שבגלי יומה כאו לעורר את תשומת לב הקהל... לא רק שה- מרוץ לא נכשל, אלא גם הוכיח כי יש לנו גם ריכבים טובים וגם סוס טוב.

ורדה שחרץ, ראשון לציון

סוס ישראל לא יסקר!

שלום חרי-צדרי

במסגרת השערך של מנהל השילומים שערך (העולם הזה 1908) צייר דוש שתי ידים שמאליות פושטות לשלום, לשלום מושימים רק ידי ימין, אך מי יודע, אולי יהיה זה שלום שמאלי בלבד?

פעות העתונות

מדי פעם, כשאני קורא מחדש על הקשיים שמעמיה הממשלה בורכס של העתונאים, (העולם הזה 1913) אני מתפלא איך העתונאים מצליחים בכלל לעבוד.

זה לא מכבר חזרתי מארצות-הברית, בה זכיתי לראות כיצד מתחזקים שם השלטונות המרכזיים והמקומיים לעתונאים ולעתונות. הממשלה האמ- ריקאית מכבדת את העתונות, מוסרת לידעתה כל מה שאפשר ומעמידה למעט למעט את אושיה לרוחם של העתונאים ברצון ולכבוד. אילו קרה המקרה שאירע במשך ראש הממשלה בירושלים בבית הלבו בושינטון, דבר שקשה לתאר, היה מצריך התנצלות אישית של הנשיא בכבודו ובי- עצמו.

חיים ברנדווין, ירושלים

חללי לה"י

אחרי שבשנה שעברה הקדשתם מקום לאזכרת חללי לה"י שנפלו בהתקפה על בתי-המלאכה של הרכבת בחיפה, אנו הודיעו לקוראים כי האזכרה התקיים השנה ביום שני, 1.6.53, בשעה 08.30 בבוקר. העולים לכתום נמנשים בשעה 08.00 כפי ער ליד קפת עפרה, ליד תחנת האוטובוסים המרי כות בתל-אביב.

עם חלכה

כל עוד תחוקנה יד אחינו פנימה, החירון הפוליטי מה ההבדל בין ריי- דולף סלאנסקי והמרשל טיטו?

טיטו הוא קומוניסט בלתי-תלוי, פתגם השבוע הדרך לסדום רצופה ידידים טובים, וריעות השבוע השמחר הגאומי היר- תר!